HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

30 septembrie 2026*

„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Menținerea numelui reclamantului pe listă – Articolul 2 alineatul (1) litera (f) din Decizia 2014/145/PESC – Articolul 3 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 – Eroare de apreciere – Răspundere extracontractuală”

În cauza T-323/25,

Vladimir Avetisyan, cu domiciliul în Moscova (Rusia), reprezentat de A. Genko și É. Épron, avocați,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de S. Lejeune și A. Jaume, în calitate de agente, asistate de B. Maingain, avocat,

pârât,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnii G. De Baere (raportor), președinte, și J. Svenningsen și C. Mac Eochaidh, judecători,

grefieră: doamna H. Eriksson, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii, în special:

– cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 23 mai 2025;

– memoriul în adaptare depus la grefa Tribunalului la 16 octombrie 2025,

în urma ședinței din 3 iunie 2026,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

1 Prin acțiunea formulată, reclamantul, domnul Vladimir Avetisyan, solicită, pe de o parte, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea, în primul rând, a Deciziei (PESC) 2025/528 a Consiliului din 14 martie 2025 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L, 2025/528) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2025/527 al Consiliului din 14 martie 2025 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L, 2025/527) (denumite în continuare împreună „actele din martie 2025”), în al doilea rând, a Deciziei (PESC) 2025/1895 a Consiliului din 12 septembrie 2025 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L, 2025/1895) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2025/1894 al Consiliului din 12 septembrie 2025 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L, 2025/1894) (denumite în continuare împreună „actele din septembrie 2025”), în măsura în care aceste acte (denumite în continuare, împreună, „actele atacate”) îl privesc și, pe de altă parte, în temeiul articolului 268 TFUE, repararea prejudiciului pretins suferit.

Istoricul litigiului

2 Reclamantul este un resortisant cu cetățenie rusă și armeană.

3 Prezenta cauză se înscrie în contextul măsurilor restrictive decise de Uniunea Europeană în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei.

4 La 17 martie 2014, Consiliul Uniunii Europene a adoptat, în temeiul articolului 29 TUE, Decizia 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 16). În aceeași zi, Consiliul a adoptat, în temeiul articolului 215 TFUE, Regulamentul (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2014, L 78, p. 6).

5 La 25 februarie 2022, având în vedere gravitatea situației din Ucraina, Consiliul a adoptat, pe de o parte, Decizia (PESC) 2022/329 de modificare a Deciziei 2014/145 (JO 2022, L 50, p. 1) și, pe de altă parte, Regulamentul (UE) 2022/330 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 (JO 2022, L 51, p. 1), pentru a modifica printre altele criteriile în temeiul cărora persoanele fizice sau juridice, entitățile sau organismele ar putea fi vizate de măsurile restrictive în cauză.

6 Articolul 2 alineatele (1) și (2) din Decizia 2014/145, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2022/329, prevede:

„(1) Se îngheață toate fondurile și resursele economice care aparțin, sunt deținute, păstrate sau controlate de către:

[…]

(f) persoane fizice sau juridice, entități sau organisme care sprijină, cu resurse materiale sau financiare, guvernul Federației Ruse, care este responsabil de anexarea Crimeei și de destabilizarea Ucrainei, sau care beneficiază de pe urma acțiunilor acestuia; […]

(2) Niciun fond sau resursă economică nu se pune, în mod direct sau indirect, la dispoziția sau în beneficiul persoanelor fizice sau juridice, al entităților sau organismelor enumerate în anexă."

7 Regulamentul nr. 269/2014, în versiunea sa modificată prin Regulamentul 2022/330, impunea adoptarea unor măsuri de înghețare a fondurilor și definea modalitățile înghețării lor în termeni în esență identici cu cei din Decizia 2014/145, astfel cum a fost modificată. Astfel, printre altele, articolul 3 alineatul (1) litera (f) din acest regulament relua în esență articolul 2 alineatul (1) litera (f) din decizia menționată [denumit în continuare „criteriul (f)"].

8 Prin Decizia (PESC) 2024/1738 a Consiliului din 24 iunie 2024 de modificare a Deciziei 2014/145 (JO L, 2024/1738) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/1746 al Consiliului din 24 iunie 2024 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 269/2014 (JO L, 2024/1746), numele reclamantului a fost adăugat pe lista persoanelor, entităților și organismelor care figurează în anexa la Decizia 2014/145 modificată și, respectiv, pe cea care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 269/2014 modificat (denumite în continuare, împreună, „listele în cauză"), pentru următorul motiv:

„Vladimir Avetisyan este directorul general și fondatorul LLC RBA-Management (Societatea cu răspundere limitată RBA-Management). LLC RBA-Management este o societate de administrare rusă care furnizează servicii juridice, de contabilitate, de securitate a întreprinderilor și alte servicii de administrare și care lucrează cu clienți specializați în furnizarea de componente electronice. LLC RBA-Management gestionează JSC Compel (Societatea pe acțiuni Compel) care participă la regimurile de import de componente electronice și furnizează componente microelectronice de importanță strategică industriei ruse, inclusiv industriei militare. În calitatea sa de director general și fondator al LLC RBA-Management, Vladimir Avetisyan este răspunzător pentru acțiunile acesteia și, prin urmare, oferă sprijin material Guvernului Federației Ruse, care este răspunzător pentru anexarea Crimeei și pentru destabilizarea Ucrainei."

9 La 6 septembrie 2024, Consiliul a transmis reclamantului o copie a dosarului probatoriu cu numărul de referință WK 7807/2024 (denumit în continuare „dosarul WK"), datat 31 mai 2024.

10 Prin Decizia (PESC) 2024/2456 a Consiliului din 12 septembrie 2024 de modificare a Deciziei 2014/145 (JO L 2024/2456) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/2455 al Consiliului din 12 septembrie 2024 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 269/2014 (JO L, 2024/2455), numele reclamantului a fost menținut pe listele în cauză pentru același motiv ca cel menționat la punctul 8 de mai sus.

11 Prin scrisoarea din 13 septembrie 2024, Consiliul a informat reclamantul cu privire la menținerea includerii numelui său pe listele în cauză.

12 Prin scrisoarea din 31 octombrie 2024, completată printr-o scrisoare din 8 noiembrie 2024, reclamantul a adresat Consiliului o cerere de reexaminare a deciziei de menținere a numelui său pe listele în cauză.

13 La 14 martie 2025, Consiliul a adoptat actele din martie 2025, prin care numele reclamantului a fost menținut pe listele în cauză pentru același motiv precum cel menționat la punctul 8 de mai sus.

14 Prin scrisoarea din 17 martie 2025, Consiliul a respins cererea de reexaminare a reclamantului din 31 octombrie 2024 și l-a informat cu privire la decizia sa de a menține numele său pe listele în cauză.

15 Prin scrisoarea din 5 aprilie 2025, reclamantul a adresat Consiliului o cerere de reexaminare a deciziei de menținere a numelui său pe listele în cauză.

Faptele ulterioare introducerii acțiunii

16 La 12 septembrie 2025, Consiliul a adoptat actele din septembrie 2025, prin care numele reclamantului a fost menținut pe listele în cauză pentru următorul motiv modificat:

„Vladimir Avetisyan este fost director general și fondator al LLC RBA-Management. LLC RBA-Management este o societate de administrare rusă care furnizează servicii juridice, de contabilitate, de securitate a întreprinderilor și alte servicii de administrare și care lucrează cu clienți specializați în furnizarea de componente electronice. LLC RBA-Management gestionează JSC Compel (Societatea pe acțiuni Compel) care participă la regimurile de import de componente electronice și furnizează componente microelectronice de importanță strategică industriei ruse, inclusiv industriei militare. În calitatea sa de director general și fondator al LLC RBA-Management, Vladimir Avetisyan a fost răspunzător pentru acțiunile societății și, prin urmare, este răspunzător pentru oferirea de sprijin material guvernului Federației Ruse, care este răspunzător pentru anexarea Crimeei și pentru destabilizarea Ucrainei.”

17 Numele reclamantului a fost menținut pe listele în cauză pentru același motiv prin Decizia (PESC) 2026/696 a Consiliului din 14 martie 2026 de modificare a Deciziei 2014/145 (JO L, 2026/696) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2026/695 al Consiliului din 14 martie 2026 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 269/2014 (JO L, 2026/695).

Concluziile părților

18 Reclamantul, după adaptarea cererii introductive, solicită Tribunalului:

– anularea actelor atacate, în măsura în care îl privesc;

– obligarea Consiliului la plata către acesta a sumei de 192 480 de euro pentru prejudiciul pretins suferit;

– obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

19 Consiliul solicită Tribunalului:

– respingerea cererii de anulare;

– respingerea cererii de despăgubire;

– obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la cererea de anulare a actelor atacate

20 În susținerea cererii sale de anulare, reclamantul invocă un motiv unic întemeiat pe erori de apreciere.

Considerații introductive

21 Chiar dacă într-adevăr Consiliul dispune de o anumită putere de apreciere pentru a stabili, de la caz la caz, dacă sunt îndeplinite criteriile juridice pe care se întemeiază măsurile restrictive în cauză, nu este mai puțin adevărat că instanțele Uniunii trebuie să asigure un control, în principiu complet, al legalității tuturor actelor Uniunii (a se vedea Hotărârea din 11 septembrie 2024, Tokareva/Consiliul, T-744/22, EU:T:2024:608, punctul 31 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 19 martie 2025, BSW – management company of „BMC” holding/Consiliul, T-1042/23, EU:T:2025:314, punctul 30 și jurisprudența citată).

22 Efectivitatea controlului jurisdicțional garantat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene impune în special ca instanța Uniunii să se asigure că decizia prin care au fost adoptate sau menținute măsuri restrictive, care are o aplicabilitate individuală pentru persoana sau entitatea în cauză, se întemeiază pe o situație de fapt suficient de solidă. Aceasta presupune verificarea faptelor invocate în expunerea de motive pe care se bazează decizia menționată, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive – sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea aceleiași decizii – sunt întemeiate (a se vedea Hotărârea din 1 august 2025, Timchenko/Consiliul, C-702/23 P, EU:C:2025:605, punctul 38 și jurisprudența citată; Hotărârea din 26 martie 2026, Pumpyanskiy ș.a./Consiliul, C-696/23 P, C-704/23 P, C-711/23 P, C-35/24 P și C-111/24 P, EU:C:2026:245, punctul 327 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 11 septembrie 2024, Tokareva/Consiliul, T-744/22, EU:T:2024:608, punctul 32 și jurisprudența citată).

23 În caz de contestare, autoritatea competentă a Uniunii este cea care are sarcina să demonstreze temeinicia motivelor reținute împotriva persoanei sau a entității în cauză, aceasta din urmă neavând obligația să facă dovada negativă că motivele menționate sunt lipsite de temeinicie. În acest scop, Consiliul nu este obligat să furnizeze instanței Uniunii toate informațiile și toate elementele de probă inerente motivelor invocate în actul a cărui anulare se solicită. Se impune ca informațiile sau elementele pe care le prezintă să susțină motivele reținute împotriva persoanei vizate (a se vedea Hotărârea din 1 august 2025, Timchenko/Consiliul, C-702/23 P, EU:C:2025:605, punctul 39 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 15 noiembrie 2023, OT/Consiliul, T-193/22, EU:T:2023:716, punctul 123 și jurisprudența citată).

24 Aprecierea temeiniciei acestor motive trebuie efectuată prin examinarea elementelor de probă și a informațiilor nu în mod izolat, ci în contextul în care acestea se inserează. Astfel, Consiliul îndeplinește sarcina probei care îi incumbă dacă prezintă în fața instanței Uniunii o serie de indicii suficient de concrete, precise și concordante care să permită stabilirea faptului că persoana supusă unei măsuri restrictive îndeplinea la data adoptării actelor în litigiu condițiile

prevăzute de criteriul aplicat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 noiembrie 2023, OT/Consiliul, T-193/22, EU:T:2023:716, punctul 124 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 11 septembrie 2024, Tokareva/Consiliul, T-744/22, EU:T:2024:608, punctul 33 și jurisprudența citată).

25 În plus, trebuie arătat că măsurile restrictive au o natură conservatorie și, prin definiție, provizorie, iar validitatea lor este întotdeauna condiționată de continuarea existenței împrejurărilor de fapt și de drept care au determinat adoptarea lor, precum și de necesitatea menținerii lor în vederea realizării obiectivului care le este asociat. Astfel, cu ocazia reanalizării periodice a acestor măsuri restrictive, Consiliul trebuie să efectueze o apreciere actualizată a situației și să întocmească un bilanț al impactului unor astfel de măsuri, pentru a stabili dacă acestea au permis îndeplinirea obiectivelor urmărite prin includerea inițială a numelor persoanelor și ale entităților în cauză în lista în litigiu sau dacă este încă posibil să se deducă aceeași concluzie în ceea ce privește persoanele și entitățile menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 noiembrie 2023, OT/Consiliul, T-193/22, EU:T:2023:716, punctul 168 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 11 septembrie 2024, Tokareva/Consiliul, T-744/22, EU:T:2024:608, punctul 36 și jurisprudența citată).

26 Rezultă că, pentru a justifica menținerea numelui unei persoane pe listele persoanelor și entităților care fac obiectul unor măsuri restrictive, nu este interzis Consiliului să se întemeieze pe aceleași elemente de probă ca cele care au justificat includerea inițială, reincluderea sau menținerea anterioară a numelui reclamantului pe lista menționată, în măsura în care, pe de o parte, motivele includerii au rămas neschimbate și, pe de altă parte, contextul nu a evoluat astfel încât aceste elemente de probă să fi devenit caduce. Contextul menționat include nu numai situația din țara pentru care a fost instituit sistemul de măsuri restrictive, ci și situația specifică a persoanei în cauză (a se vedea Hotărârea din 15 noiembrie 2023, OT/Consiliul, T-193/22, EU:T:2023:716, punctul 169 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 29 mai 2024, Belavia/Consiliul, T-116/22, EU:T:2024:334, punctul 77 și jurisprudența citată).

27 În sfârșit, trebuie amintit că activitatea instanței Uniunii este guvernată de principiul liberei aprecieri a probelor și singurul criteriu de apreciere a valorii probelor prezentate constă în credibilitatea acestora. În această privință, pentru a aprecia valoarea probatorie a unui document, trebuie să se verifice caracterul verosimil al informației pe care o conține și să se țină cont printre altele de originea documentului, de împrejurările elaborării sale și de destinatarul său și trebuie să se analizeze dacă, având în vedere conținutul său, pare rezonabil și fiabil (Hotărârea din 15 noiembrie 2023, OT/Consiliul, T-193/22, EU:T:2023:716, punctul 114).

28 În lumina acestor considerații trebuie să se aprecieze dacă Consiliul a săvârșit erori de apreciere prin menținerea numelui reclamantului pe listele în cauză în actele din martie 2025 și ulterior în actele din septembrie 2025.

Cu privire la actele din martie 2025

29 Reclamantul susține că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere atunci când a considerat, în urma reexaminării periodice a situației sale, că exista o bază factuală suficient de solidă pentru a justifica adoptarea actelor din martie 2025.

30 Reclamantul susține că, în cererea sa de reexaminare din 31 octombrie 2024, respectiv cu mai mult de patru luni înainte de adoptarea actelor din martie 2025, a informat Consiliul cu privire la demisia sa din funcție în cadrul RBA-Management, cu privire la cesiunea părților sale sociale din

RBA-Management, precum și cu privire la ruperea relațiilor dintre societățile RBA-Management și Compel și că a furnizat Consiliului documente prin care urmărea să dovedească schimbarea situației sale personale. Or, Consiliul nu ar fi ținut seama de acestea, cu încălcarea obligației sale de reexaminare. Potrivit reclamantului, la data adoptării actelor din martie 2025, toate afirmațiile Consiliului care îl priveau cuprinse în dosarul WK erau caduce de mai mult de patru luni și, prin urmare, nu puteau servi drept justificare pentru menținerea măsurilor restrictive în privința sa.

31 Consiliul arată că, deși are obligația de a-și revizui decizia în cazul în care noile elemente de probă substanțiale prezentate privesc situația particulară supusă examinării sale periodice, situația este diferită atunci când probele prezentate sunt lipsite de valoare probantă. Acesta consideră că probele prezentate de reclamant nu sunt suficient de concludente pentru a se asigura de efectivitatea retragerii sale din funcția sa de director general al RBA-Management și de vânzarea părților sale sociale din această societate. Ținând seama de activitățile exercitate de reclamant în beneficiul Compel de mai mult de 20 de ani, acesta din urmă nu ar fi dovedit cu un grad de certitudine suficient că nu ar mai exercita o funcție în cadrul acestei întreprinderi. În plus, reclamantul nu ar fi prezentat elemente de fapt suficiente care să demonstreze schimbarea activității sale. Consiliul susține că, ținând seama de ansamblul elementelor de fapt, probele care figurează în dosarul WK justifică menținerea numelui reclamantului în actele din martie 2025.

32 În speță, trebuie amintit că, în actele din martie 2025, menținerea numelui reclamantului pe listele în cauză este motivată de faptul că, prin calitatea sa de director general și de fondator al RBA-Management, este responsabil pentru actele acesteia din urmă, care este administratoare a Compel, și aduce, așadar, un sprijin material guvernului Federației Ruse.

33 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că părțile sunt de acord cu privire la faptul că noțiunea de „fondator” utilizată în motivul includerii numelui reclamantului este cea din dreptul rus și trebuie înțeleasă ca însemnând „asociat” sau „deținător de părți sociale”.

34 Faptul că noțiunea de „fondator” se raportează la deținătorul actual al unei participații la capital într-o societate cu răspundere limitată este confirmat de extrasul de pe site-ul internet „audit-it.ru” al întreprinderii de audit Avdeev & Co, care figurează în dosarul WK privind RBA-Management (înscrisul nr. 6). Acest document arată că RBA-Management a fost înregistrată ca societate cu răspundere limitată în Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia la 9 iulie 2007. La rubrica „cine este proprietarul (fondatorul) societății” [who is the owner (founder) of the organization], reclamantul apare ca „fondator” al RBA-Management începând cu 7 decembrie 2015, iar numele precedenților „fondatori” sunt menționate. Acest document indică de asemenea „07.12.2015 noul fondator este Vladimir Avetisyan, no[ul] fondator este Sergey Alekseevich Cherkasov” (07.12.2015 The new founder is Vladimir Avetisyan [t]he new founder is Sergey Alekseevich Cherkasov) și „23.4.2020 Sergey Alekseevich Cherkasov nu mai este menționat ca fondator în registrul național unificat al persoanelor juridice” (23.4.2020 Sergey Alekseevich Cherkasov is no longer listed as a founder in the Unified State Register of Legal Entities).

35 În plus, este cert că justificarea de către Consiliu a temeiniciei menținerii numelui reclamantului pe listele în cauză la data adoptării actelor din martie 2025 se întemeiază numai pe documentele cuprinse în dosarul WK, datat 31 mai 2024. Aceste documente au servit drept temei pentru adoptarea actelor de includere a numelui reclamantului în listele în cauză la 24 iunie 2024 și au fost toate consultate la 22 februarie 2024, cu excepția unuia dintre ele, care a fost consultat la 16 aprilie 2024. Consiliul nu a prezentat niciun element de probă nou în fața Tribunalului pentru a susține motivul reținut împotriva reclamantului în actele din martie 2025.

36 În cererea sa de reexaminare din 31 octombrie 2024, reclamantul a arătat că demisionase din postul său de director general al RBA-Management la 16 octombrie 2024 și că nu mai deținea RBA-Management de la 29 octombrie 2024. În această privință, acesta a transmis Consiliului documente care urmăreau să dovedească schimbarea sa de situație, în special:

– Rezoluția nr. 16 din 16 octombrie 2024 a unicului membru al RBA-Management prin care încetează atribuțiile reclamantului și prin care domnul Aleksandr Gurin este desemnat director general al acestei societăți (denumită în continuare „Rezoluția nr. 16”);

– extrasul din Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia referitor la RBA-Management, din data de 30 octombrie 2024, în care se menționează că domnul Gurin a fost înregistrat la 24 octombrie 2024 ca fiind directorul general al RBA-Management;

– o confirmare de primire din partea autorităților fiscale prin care se anunță primirea, la 29 octombrie 2024, a modificărilor aduse documentelor constitutive ale RBA-Management.

37 În această cerere de reexaminare, reclamantul a explicat de asemenea că transferul de părți sociale într-o societate cu răspundere limitată trebuia să fie transmis autorităților de către notar și că el prezenta în această privință confirmarea de primire a autorităților fiscale. Totuși, reclamantul a arătat că schimbarea proprietarului RBA-Management nu fusese încă înregistrată în Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia, dar că va transmite Consiliului un extras din acest registru de îndată ce informațiile privind transferul părților sociale vor fi menționate în acesta.

38 În această privință, la 8 noiembrie 2024, reclamantul a transmis Consiliului un supliment de probă, și anume extrasul din Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia privind RBA-Management, datat 7 noiembrie 2024. Potrivit acestui document, domnul Gurin a fost înregistrat la 5 noiembrie 2024 ca fiind „membru/fondator” al RBA-Management și ca deținând 100 % din părțile sociale ale acestei societăți.

39 Prin scrisoarea din 17 martie 2025, Consiliul a respins cererea de reexaminare a reclamantului pentru motivul că considera neplauzibile probele prezentate de persoana interesată referitoare, printre altele, la pretinsa plecare a acestuia din urmă din RBA-Management.

40 Problema relevantă la examinarea menținerii numelui unei persoane pe listele în cauză este aceea dacă, în intervalul scurs de la includerea numelui acesteia sau de la momentul revizuirii precedente, s-a schimbat situația de fapt într-o asemenea măsură încât nu se mai poate trage aceeași concluzie referitoare la implicarea acestei persoane în activități vizate de măsurile restrictive (a se vedea Hotărârea din 18 decembrie 2024, Mironovich Shor/Consiliul, T-489/23, EU:T:2024:912, punctul 154 și jurisprudența citată; Hotărârea din 3 septembrie 2025, Boguslayev/Consiliul, T-604/24, nepublicată, EU:T:2025:817, punctul 41).

41 În plus, este necesar să se arate că actele de menținere se întemeiază pe o reexaminare periodică a măsurilor restrictive în cauză pentru a permite Consiliului să țină seama de eventualele schimbări ale împrejurărilor care privesc printre altele situația individuală a persoanelor vizate de acestea. Astfel, actele din martie 2025 reprezintă rezultatul acestui exercițiu de reexaminare periodică (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 octombrie 2022, Ovsyannikov/Consiliul, T-714/20, nepublicată, EU:T:2022:674, punctul 85, și Hotărârea din 29 noiembrie 2023, Pumpyanskiy/Consiliul, T-734/22, nepublicată, EU:T:2023:761, punctul 84).

42 În plus, atunci când persoana vizată formulează observații în legătură cu expunerea de motive, autoritatea competentă a Uniunii are obligația să examineze, cu atenție și cu imparțialitate, temeinicia motivelor invocate, în lumina acestor observații și a eventualelor elemente dezincriminatoare anexate la acestea (a se vedea Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia ș.a./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 114 și jurisprudența citată).

43 Prin urmare, trebuie să se aprecieze dacă Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere prin menținerea numelui reclamantului pe listele în cauză în actele din martie 2025 în temeiul dosarului WK. În special, trebuie să se stabilească dacă, la data adoptării actelor din martie 2025, elementele de probă care figurează în dosarul WK erau de natură să demonstreze că reclamantul îndeplinea atribuțiile care au justificat menținerea numelui său pe listele în cauză, și anume că era încă director general și fondator al RBA-Management, ținând seama de informațiile prezentate de acesta din urmă prin care se urmărea să se stabilească faptul că situația sa se schimbase în octombrie 2024.

44 În primul rând, reclamantul reproșează Consiliului că nu a ținut seama de elementele de probă pe care le-a prezentat în cererea sa de reexaminare.

45 Consiliul contestă valoarea probantă a acestor documente. Acesta susține că reclamantul a prezentat documente anonimizate, ceea ce nu permite să se aprecieze conținutul acestora, că nu a furnizat niciun element care să permită verificarea identității noului administrator al RBA-Management și că a prezentat un contract de cesiune de părți sociale fără dovada caracterului real al plății prețului.

46 În primul rând, Consiliul arată că numeroase paragrafe din Rezoluția nr. 16, prin care reclamantul ar fi încetat funcția de director general al RBA-Management, erau anonimizate, ceea ce împiedica aprecierea conținutului complet al acesteia.

47 În această privință, trebuie arătat că, deși documentul respectiv cuprinde părți anonimizate, din acesta reiese în mod clar că reclamantul, singurul membru al RBA-Management care deține 100 % din capitalul său, pe de o parte, își încetează funcția sa de director general la data de 16 octombrie 2024 și, pe de altă parte, îl desemnează pe domnul Gurin drept director general începând de la aceeași dată. Acest document este semnat de reclamant.

48 Prin urmare, Consiliul nu poate susține în mod valabil că părțile anonimizate nu permit să se înțeleagă conținutul acestui document.

49 În plus, versiunea integrală a Rezoluției nr. 16, prezentată în anexa la replică, confirmă că numai datele personale au fost ocultate.

50 În această privință, în duplică, Consiliul susține că Rezoluția nr. 16, extrasul din Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia privind RBA-Management și extrasul din același registru privind Compel, prezentate în versiunea lor integrală în anexa la replică, sunt inadmisibile în temeiul articolului 85 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în măsura în care reclamantul le-ar fi putut prezenta în anexa la cererea introductivă.

51 Or, reclamantul a arătat că a prezentat versiunea integrală a acestor documente ca răspuns la reproșul pe care i l-a făcut Consiliul, în memoriul în apărare, de a fi cenzurat anumite informații.

52 Prin urmare, este necesar să se arate că documentele care figurează în anexele la replică nu constituie probe noi, ci au fost prezentate pentru a răspunde la argumentația Consiliului prin care se contestă valoarea probantă a acelorași documente prezentate în anexa la cererea introductivă, pentru motivul că conțineau informații anonimizate. Anexele la replică sunt, prin urmare, admisibile. În plus, informațiile anonimizate priveau numai date personale, iar reclamantul nu poate fi sancționat pentru că a anonimizat aceste date.

53 În al doilea rând, Consiliul susține că reclamantul invocă desemnarea unui nou administrator al RBA-Management fără a prezenta elemente care să permită verificarea identității acestei persoane.

54 Deși, prin acest argument, Consiliul face referire la datele personale ocultate în Rezoluția nr. 16 și în extrasul din Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia privind RBA-Management, este necesar să se arate că, întrucât acest registru era accesibil publicului, Consiliul avea posibilitatea de a verifica identitatea noului director general al RBA-Management printr-o simplă consultare a acestuia. În plus, reclamantul a prezentat în anexa la replică versiunea integrală a acestor documente.

55 În al treilea rând, Consiliul arată că reclamantul a prezentat, în anexa la cererea introductivă, un contract de cesiune de părți sociale fără dovada caracterului real al plății prețului convenit, de 8 700 000 de ruble rusești (RUB) (aproximativ 95 000 de euro), care pare derizorie pentru o societate precum RBA-Management, care administrează Compel, și fără dovada că cesionarul și-ar fi asumat efectiv responsabilități de administrare. Opinia jurisconsultului prezentată de reclamant și în anexa la cererea introductivă, privind deținerea RBA-Management, ar avea o valoare probantă redusă în măsura în care ar fi fost stabilită la cerere și nu ar fi credibilă din moment ce provine de la avocatul său din Rusia.

56 Este necesar să se considere că, întrucât documentul avocatului rus al reclamantului prezentat în anexa la cererea introductivă a fost redactat în scopul prezentei acțiuni, acesta dispune de o valoare probantă redusă.

57 Totuși, argumentul Consiliului potrivit căruia prețul convenit ar fi derizoriu se întemeiază pe o interpretare eronată a contractului de vânzare a 100 % din părțile sociale ale RBA-Management, încheiat la 29 octombrie 2024 între reclamant și domnul Gurin, care figurează în anexa la cererea introductivă. Acest contract menționează un preț de vânzare de 14 700 000 RUB (aproximativ 161 000 de euro), iar nu suma indicată de Consiliu.

58 În plus, contractul de vânzare se prezintă sub forma unui act notarial, ceea ce îi conferă o anumită valoare probatorie. În sfârșit, vânzarea de către reclamant a părților sale sociale din RBA-Management care face obiectul acestui contract este de asemenea atestată de extrasul din Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia privind RBA-Management, datat 7 noiembrie 2024, care îl menționează pe domnul Gurin ca fiind fondatorul RBA-Management.

59 Prin urmare, Consiliul susține în mod eronat că probele prezentate de reclamant erau lipsite de valoare probantă.

60 În al doilea rând, reclamantul susține că, la data adoptării actelor din martie 2025, documentele cuprinse în dosarul WK erau caduce și că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere prin faptul că nu a ținut seama de schimbarea situației sale personale.

61 Consiliul arată că probele prezentate de reclamant dovedesc numai o demisie aparentă din funcția din cadrul RBA-Management și o cesiune aparentă a părților sale sociale sale deținute în cadrul acestei societăți. În consecință, probele care figurează în dosarul WK ar rămâne relevante pentru a susține motivul menținerii numelui reclamantului în actele din martie 2025.

62 În primul rând, Consiliul susține că fiabilitatea Registrului unic de stat al persoanelor juridice din Rusia, ale cărui extrase au fost prezentate de reclamant, trebuie stabilită în raport cu ansamblul împrejurărilor de fapt din dosar și că nu permite în sine să se dovedească faptul că reclamantul, care a exercitat în mod efectiv activități de management al Compel prin intermediul RBA-Management timp de mulți ani, a renunțat la orice activitate de sprijin. În ședință, Consiliul a precizat că faptul că Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia a înregistrat demisia reclamantului nu înseamnă că acesta din urmă a pus capăt în practică activităților sale.

63 Mai întâi, trebuie arătat că reclamantul a prezentat extrase din Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia privind RBA-Management, datate 30 octombrie și 7 noiembrie 2024, pentru a stabili că numele noului director general și al noului fondator al RBA-Management fusese înregistrat oficial. Contrar celor susținute de Consiliu, aceste extrase nu sunt prezentate în mod izolat, ci urmăresc să confirme informațiile care figurează în cererea de reexaminare.

64 În continuare, este necesar să se constate că, prin aceste argumente, Consiliul repune în discuție în mod necesar fiabilitatea informațiilor conținute în Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia.

65 Or, astfel cum subliniază reclamantul, pe de o parte, acest registru public, întocmit de Ministerul Finanțelor din Rusia, este o sursă de informații privind societățile și se prezumă că reflectă situația reală a oricărei entități înregistrate. Pe de altă parte, Consiliul utilizează același registru în anumite dosare probatorii pentru a justifica înscrieri pe listele persoanelor vizate de măsuri restrictive.

66 În sfârșit, este necesar să se arate că, în dosarul WK, Consiliul s-a întemeiat pe un alt registru, portalul „checko.ru”, pentru a justifica faptul că reclamantul era directorul general și fondatorul RBA-Management.

67 În această privință, extrasul de pe site-ul internet „checko.ru” referitor la reclamant care figurează în dosarul WK (înscrisul nr. 3) a fost consultat de Consiliu la 22 februarie 2024. În dosarul WK, Consiliul arată că portalul „checko.ru” „permite verificarea rapidă și gratuită a oricărei persoane juridice sau fizice înregistrate în Federația Rusă”. Fiabilitatea acestui portal nu poate fi, așadar, contestată de Consiliu.

68 Or, Consiliul nu a prezentat o versiune actualizată a extrasului din acest portal, ulterioară datei de 7 noiembrie 2024, ceea ce i-ar fi permis să verifice sau să infirme informațiile potrivit cărora reclamantul demisionase și o altă persoană fusese numită director general și fondator al RBA-Management.

69 Prin urmare, Consiliul nu a prezentat niciun element prin care să demonstreze că informațiile cuprinse în Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia ar fi eronate.

70 În al doilea rând, Consiliul arată că documentele prezentate de reclamant apar ca un mijloc de a eluda efectele măsurilor restrictive adoptate în privința sa, iar nu ca o dovadă solidă că acesta din urmă ar fi abandonat orice răspundere în sectorul componentelor electronice utilizabile în echipamente militare. Consiliul consideră că nu trebuie acordată nicio credibilitate acestui tip de manevră.

71 Or, nu se poate reproșa reclamantului că a dorit să pună capăt funcției sale în cadrul RBA-Management în octombrie 2024 pentru a se sustrage măsurilor restrictive care îi sunt aplicabile din iunie 2024.

72 În plus, faptul că reclamantul ia măsuri pentru a nu mai fi inclus în listele în cauză poate fi perceput ca fiind rezultatul eficacității măsurilor restrictive, în măsura în care acesta își manifestă astfel intenția de a nu mai desfășura activitățile care au justificat includerea numelui său în listele în cauză.

73 În al treilea rând, Consiliul susține că, din punct de vedere temporal, termenul dintre actele de care se prevalează reclamantul și perioada de reexaminare este prea redus pentru a se asigura de realitatea retragerii din afaceri a acestuia din urmă, care exercită activități în serviciul Compel de peste 20 de ani și care are responsabilitatea conducerii acestei întreprinderi din anul 2015. Termenul de 16 săptămâni între demersurile reclamantului în octombrie 2024 și actele din martie 2025 nu ar fi permis Consiliului să aprecieze efectivitatea și sinceritatea retragerii reclamantului din orice formă de sprijin acordat guvernului rus sau de avantaj obținut din partea guvernului respectiv.

74 În această privință, trebuie amintit că reclamantul a prezentat documente prin care urmărea să stabilească retragerea sa din RBA-Management la 31 octombrie 2024, și anume în termenul stabilit pentru depunerea cererilor de reexaminare, care expira la 2 noiembrie 2024.

75 Prin urmare, Consiliul nu poate susține, cu riscul de a lipsi de efect util cererile de reexaminare, că nu dispunea de timpul necesar pentru a reexamina temeinicia motivului de includere în raport cu probele prezentate de reclamant prin care se urmărește să se stabilească schimbarea situației sale personale. În plus, trebuie amintit că actele din martie 2025 au fost adoptate în urma unei reexaminări periodice.

76 Pe de altă parte, trebuie amintit că documentele prezentate de reclamant în cererea sa de reexaminare aveau ca obiect să stabilească faptul că nu mai era director general și nici fondator al RBA-Management și că menținerea numelui său pe listele în cauză pentru acest motiv nu mai era, așadar, justificată.

77 Pe de o parte, astfel cum s-a arătat la punctul 67 de mai sus, Consiliul avea posibilitatea de a verifica rapid exactitatea informațiilor transmise de reclamant, în special prin consultarea site-ului internet „checko.ru”.

78 Pe de altă parte, argumentul Consiliului potrivit căruia nu dispunea de timpul necesar pentru a se asigura de efectivitatea retragerii reclamantului din orice activitate în cadrul Compel sau de orice formă de sprijin acordat guvernului rus, ținând seama de rolul pe care l-a avut în trecut în cadrul acestei societăți, în special în timpul războiului de agresiune împotriva Ucrainei, nu este relevant. Astfel, motivul care justifica menținerea numelui reclamantului în actele din martie 2025 se întemeia numai pe calitatea sa de director general și de fondator al RBA-Management.

79 În al patrulea rând, Consiliul arată că reclamantul nu a prezentat probe suficiente care să dovedească schimbarea activităților sale. Acesta susține că reclamantul nu a prezentat niciun început de probă că nu se mai implica în sectorul electronic, deși și-a desfășurat întreaga carieră în acest sector, și că nu a făcut dovada retragerii sale definitive din orice funcție din cadrul Compel. În plus, el ar fi fost în măsură să aducă probe referitoare la noua sa activitate în sectorul imobiliar și la instalarea sa în Armenia.

80 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței citate la punctul 23 de mai sus, revine Consiliului sarcina de a dovedi temeinicia motivului reținut împotriva reclamantului, iar nu acestuia din urmă de a face dovada negativă a netemeiniciei.

81 În măsura în care Consiliul aprecia că, în pofida documentelor prezentate de reclamant, acesta din urmă își menținuse în practică activitățile, îi revenea Consiliului sarcina de a dovedi acest lucru.

82 Astfel, prin faptul că a impus reclamantului să demonstreze că nu a continuat să desfășoare activități în sectorul electronic sau în legătură cu Compel ori să prezinte probe cu privire la noua sa activitate, Consiliul efectuează o răsturnare a sarcinii probei.

83 Pe de altă parte, trebuie amintit că, ținând seama de motivul menținerii numelui reclamantului care figurează în actele din martie 2025, singurele elemente de probă pertinente erau cele care urmăreau să stabilească sau să conteste faptul că reclamantul era director general și fondator al RBA-Management și responsabil de actele acestei societăți la data adoptării actelor din martie 2025. Consiliul nu putea solicita reclamantului să prezinte probe suplimentare fără legătură cu acest motiv.

84 În al cincilea rând, Consiliul susține că probele prezentate de reclamant nu demonstrau că acesta din urmă a pus capăt activităților sale în mod efectiv, ținând seama de ansamblul elementelor factuale din dosar.

85 În această privință, Consiliul arată că există indicii serioase și concordante care permit să se considere că reclamantul păstrează legături cu Compel și care justifică menținerea numelui său pe listele în cauză. Acesta menționează elemente de probă conținute în dosarul WK privind Compel, care dovedesc că întreprinderea menționată fabrică componente electronice destinate industriei armamentului care au fost utilizate în timpul războiului de agresiune împotriva Ucrainei. Consiliul amintește de asemenea că diferite elemente de probă conținute în dosarul WK arată că reclamantul are o formare de inginer în sectorul de activitate al Compel, că a exercitat funcții importante în cadrul acestei întreprinderi, că a fost fondator al Compel Regions LLC și că, prin intermediul RBA-Management, și-a asumat funcțiile de conducere a Compel în perioada februarie 2015-octombrie 2024, și anume la scurt timp după invadarea Crimeei și în timpul invaziei Ucrainei.

86 Astfel, prin această argumentație, Consiliul arată, în esență, că probele prezentate de reclamant care urmăresc să dovedească demisia sa și vânzarea părților sale sociale din RBA-Management nu sunt credibile și nu reflectă realitatea, ținând seama de activitățile anterioare ale acestuia din urmă în cadrul Compel.

87 Or, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței citate la punctul 24 de mai sus, aprecierea temeiniciei motivelor de menținere a numelui reclamantului în actele din martie 2025 trebuie efectuată prin examinarea elementelor de probă în contextul în care se încadrează, iar Consiliul

îndeplinește sarcina probei care îi revine dacă prezintă în fața instanței Uniunii o serie de indicii suficient de concrete, precise și concordante care permit să se stabilească faptul că reclamantul îndeplinea condițiile prevăzute de criteriul (f) la data adoptării acestor acte.

88 Pe de o parte, în ceea ce privește contextul, trebuie arătat că Consiliul se limitează să se refere la elemente de probă care figurează în dosarul WK, dintre care majoritatea priveau Compel, iar nu reclamantul, elemente care se raportau la activitățile anterioare ale acestuia din urmă în cadrul societății respective.

89 Or, Consiliul nu poate susține în mod valabil că elemente de probă privind cariera anterioară a reclamantului în cadrul Compel, cuprinse în dosarul WK și, prin urmare, referitoare la elemente factuale anterioare lunii mai 2024, sunt de natură să priveze de credibilitate retragerea reclamantului din funcția sa în cadrul RBA-Management în octombrie 2024.

90 Consiliul nu poate nici să înlăture probele prezentate de reclamant în cererea sa de reexaminare ca nefiind suficiente pentru a demonstra retragerea efectivă din funcția din cadrul RBA-Management întemeindu-se numai pe constatarea că acesta din urmă și-a desfășurat cea mai mare parte a carierei în cadrul Compel. O astfel de apreciere din partea Consiliului ar conduce la înghețarea situației reclamantului și la lipsirea de orice efect util a exercițiului de reexaminare periodică prevăzut (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 noiembrie 2023, Pumpyanskiy/Consiliul, T-734/22, nepublicată, EU:T:2023:761, punctul 85 și jurisprudența citată).

91 Pe de altă parte, în ceea ce privește sarcina probei, în cazul în care Consiliul considera că elementele de probă prezentate de reclamant demonstrau numai o retragere aparentă din funcție a reclamantului în cadrul RBA-Management și că motivul care figurează în actele din martie 2025 rămânea valabil, îi revenea Consiliului sarcina de a face dovada că reclamantul menținea legături efective cu societatea respectivă și era încă responsabil pentru actele acesteia la data adoptării actelor din martie 2025.

92 Or, Consiliul nu a prezentat niciun element de probă ulterior lunii octombrie 2024 care să poată sta la baza afirmației sale potrivit căreia retragerea reclamantului din activitățile sale în cadrul RBA-Management era pur fictivă.

93 În plus, în cazul în care Consiliul ar aprecia că reclamantul îndeplinea condițiile de la criteriul (f) pentru un alt motiv decât cel care figurează în actele din martie 2025, și anume ca urmare a legăturilor pe care acesta din urmă le-ar avea direct cu Compel sau a oricărei alte forme de sprijin pe care l-ar fi furnizat guvernului rus, îi revenea Consiliului sarcina de a face dovada acestui fapt și de a modifica în consecință motivul menținerii numelui reclamantului pe listele în cauză. În orice caz, Consiliul nu prezintă niciun element de probă susceptibil să stabilească existența unei legături între reclamant și Compel la data adoptării actelor din martie 2025.

94 Prin urmare, în lipsa oricărui element de probă prin care să se urmărească completarea dosarului WK, niciun indiciu nu permitea să se considere că reclamantul era încă, în fapt, director și fondator al RBA-Management la data adoptării actelor din martie 2025. Argumentul Consiliului potrivit căruia activitățile anterioare ale reclamantului în cadrul Compel lipseau de orice credibilitate această schimbare de situație este pur speculativ și nu este susținut.

95 Reiese din tot ceea ce precedă că Consiliul nu a dovedit că documentele prezentate de reclamant, care urmăreau să dovedească schimbarea situației sale personale, erau lipsite de orice valoare probantă. Astfel, este necesar să se considere că aceste documente constituie un început de probă că reclamantul demisionase din funcția sa de director al RBA-Management în octombrie 2024 și nu mai era fondator al acesteia din noiembrie 2024.

96 Astfel, Consiliul nu se putea limita să se întemeieze numai pe elementele care figurează în dosarul WK, care sunt anterioare cu mai multe luni informațiilor prezentate de reclamant și care, ținând seama de aceste informații, prezentau un caracter caduc.

97 Prin urmare, Consiliul a înlăturat în mod eronat documentele prezentate de reclamant ca nefiind suficient de probante pentru a stabili că situația personală a acestuia s-a schimbat efectiv în octombrie 2024, fără a prezenta versiuni actualizate ale documentelor care figurează în dosarul WK sau alte probe care să demonstreze că împrejurările care au justificat includerea numelui reclamantului în listele în cauză continuau să existe la data adoptării actelor din martie 2025, și anume că acesta din urmă era încă director general și fondator al RBA-Management și responsabil pentru actele acestei societăți la acea dată.

98 Prin urmare, este necesar să se constate că, prin faptul că nu a efectuat o apreciere actualizată a situației reclamantului, Consiliul nu a dovedit temeinicia motivului menținerii numelui reclamantului pe listele în cauză la data adoptării actelor din martie 2025.

99 Rezultă că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere prin menținerea numelui reclamantului pe listele în cauză în actele din martie 2025 în temeiul criteriului (f).

Cu privire la actele din septembrie 2025

100 Reclamantul arată că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere prin faptul că i-a menținut numele pe listele în cauză prin actele din septembrie 2025, deși a pus capăt situației care a motivat includerea inițială, iar Consiliul a recunoscut această schimbare a situației în motivul includerii numelui său.

101 Consiliul susține că nu a putut decât să constate plecarea formală și aparentă a reclamantului din funcțiile de conducere, dar că acesta din urmă nu și-a completat dosarul cu niciun element care să dovedească încetarea efectivă a oricărei funcții în legătură cu Compel, singurul mod de a stabili că legătura constantă și esențială dintre „manager” și Compel a luat sfârșit. O demisie aparentă nu ar fi suficientă și nici convingătoare, ținând seama de rolul jucat de reclamant în importul de material destinat susținerii efortului de război rus.

102 În cererea sa de reexaminare din 5 aprilie 2025, reclamantul a transmis din nou Consiliului Rezoluția nr. 16, citată la punctul 36 de mai sus, și extrasul din Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia privind RBA-Management, datat 7 noiembrie 2024, citat la punctul 38 de mai sus. Acesta a transmis de asemenea, printre altele, extrasul din Registrul unic de stat al persoanelor juridice din Rusia privind RBA-Management, datat 27 martie 2025, care îl menționa pe domnul Gurin în calitate de director general și fondator al RBA-Management, precum și extrasul de pe site-ul internet „checko.ru”, care îl privea, corespunzând unei actualizări a înscrisului nr. 3 din dosarul WK.

103 Este necesar să se arate că, în actele din septembrie 2025, Consiliul a modificat motivul menținerii numelui reclamantului pe listele în cauză. Aceste modificări arată că reclamantul este „fostul” director general al RBA-Management și că, prin calitatea sa de director general și fondator al RBA-Management, reclamantul „a fost” răspunzător pentru actele acestei societăți.

104 Rezultă în mod necesar că Consiliul a ținut seama de informațiile furnizate de reclamant în cererea sa de reexaminare din 5 aprilie 2025 și a considerat că acesta din urmă prezentase probe suficiente care demonstrau o schimbare a situației sale individuale, și anume că nu mai era directorul general al RBA-Management și că nu mai era responsabil pentru actele RBA-Management.

105 Prin urmare, Consiliul nu poate susține în mod valabil că, prin acest nou motiv, se limita să ia act de o modificare doar aparentă a situației personale a reclamantului. Într-adevăr, o asemenea interpretare nu corespunde modului de redactare a motivului de menținere a numelui reclamantului care figurează în actele din septembrie 2025.

106 Astfel, trebuie să se constate că motivul reținut în actele din septembrie 2025 pentru a justifica menținerea numelui reclamantului pe listele în cauză se întemeiază exclusiv pe faptul că acesta din urmă a fost, în trecut, responsabil pentru actele RBA-Management.

107 Or, criteriul (f), care vizează persoane fizice sau juridice, entități sau organisme care „acordă” sprijin material sau financiar guvernului Federației Ruse, este formulat în mod clar în prezent (Hotărârea din 10 iulie 2024, Rashevsky/Consiliul, T-309/22 și T-739/22, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2024:455, punctul 173), ceea ce presupune ca sprijinul să fie acordat la data adoptării actelor de menținere (a se vedea prin analogie Concluziile avocatului general Biondi prezentate în cauzele conexate Letonia/Aven și Fridman, C-440/24 P și C-441/24 P, EU:C:2025:854, punctul 115).

108 Potrivit unei jurisprudențe constante, împrejurarea că o persoană a încetat să își exercite funcțiile în cadrul unei structuri nu implică, în sine, că aceste foste funcții sunt lipsite de pertinență, întrucât activitățile sale trecute i-ar putea influența comportamentul. Totuși, luate separat, fostele funcții ale unei persoane nu pot justifica includerea numelui acesteia din urmă în listele în discuție. În cazul în care Consiliul ar intenționa să se întemeieze pe activitățile trecute ale persoanei menționate, i-ar reveni, astfel, sarcina de a prezenta indicii serioase și concordante care să permită în mod rezonabil să se considere că aceasta din urmă menținea legături cu structura a cărei angajată era la data adoptării actului în cauză, justificând includerea numelui său în liste, după încetarea activităților sale în cadrul acestei structuri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 noiembrie 2021, Assi/Consiliul, T-256/19, EU:T:2021:818, punctul 128 și jurisprudența citată).

109 Or, trebuie arătat că Consiliul nu prezintă niciun element de probă de natură să demonstreze că reclamantul ar fi menținut legături cu RBA-Management sau că continua să exercite atribuții în cadrul acestei întreprinderi la data adoptării actelor din septembrie 2025.

110 În această privință, este necesar să se considere că Consiliul nu poate prezuma, pentru simplul fapt că reclamantul a fost director general al RBA-Management și a fost responsabil pentru actele acestei societăți, că poate fi calificat drept persoană fizică ce oferă sprijin material guvernul rus la mai multe luni după ce a părăsit asemenea funcții. Astfel, aceasta ar conduce la a conferi un caracter permanent situației reclamantului și la lipsirea de orice efect util a exercitării reexaminării periodice prevăzute printre altele la articolul 6 al treilea paragraf din Decizia 2014/145 și la articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul nr. 269/2014, astfel cum au fost

modificate (a se vedea prin analogie Hotărârea din 6 septembrie 2023, Shulgin/Consiliul, T-364/22, nepublicată, EU:T:2023:503, punctul 116 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 29 noiembrie 2023, Pumpyanskiy/Consiliul, T-734/22, nepublicată, EU:T:2023:761, punctul 85 și jurisprudența citată).

111 Pe de altă parte, rezultă din jurisprudența citată la punctul 26 de mai sus că nu este interzis Consiliului să se întemeieze pe aceleași elemente de probă care au justificat menținerea anterioară a numelui reclamantului pe liste, în măsura în care, pe de o parte, motivele includerii rămân neschimbate și, pe de altă parte, contextul nu a evoluat astfel încât aceste elemente de probă să fi devenit caduce.

112 Totuși, este necesar să se arate că motivul includerii numelui reclamantului a fost modificat în actele din septembrie 2025 și că, recunoscând că reclamantul nu mai era responsabil pentru actele RBA-Management, Consiliul a recunoscut în mod implicit, dar necesar, caracterul caduc al probelor care figurează în dosarul WK prin care se urmărea să se stabilească faptul că reclamantul era conducătorul RBA-Management.

113 Rezultă că Consiliul nu și-a îndeplinit sarcina probei care îi revenea în conformitate cu jurisprudența citată la punctele 23 și 24 de mai sus prin faptul că nu a prezentat niciun element de probă care să permită să se considere că reclamantul, ca urmare a fostelor sale funcții în cadrul RBA-Management, furniza sprijin material guvernului Federației Ruse în sensul criteriului (f), la data adoptării actelor din septembrie 2025.

114 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentele Consiliului.

115 Consiliul arată că documentele cuprinse în dosarul WK privind Compel rămân pertinente și demonstrează că această întreprindere era plasată în centrul unor manevre frauduloase pentru a asigura importul de material destinat susținerii războiului din Ucraina și că reclamantul nu poate afirma că a condus o întreprindere în scopuri pur civile. Ținând seama de aceste elemente, Consiliul ridică problema efectivității retragerii reclamantului, care ar fi managerul real al Compel.

116 Pe de o parte, argumentul Consiliului potrivit căruia reclamantul ar putea în continuare să conducă Compel *de facto* nu este pertinent. Astfel, în actele din septembrie 2025, susținerea reclamantului pentru guvernul rus nu este justificată de legăturile subzistente dintre reclamant și Compel după demisia sa din postul de manager al RBA-Management și nici de faptul că ar fi manager *de facto* al Compel.

117 Pe de altă parte, afirmația Consiliului potrivit căreia reclamantul ar fi păstrat pretinsa conducere *de facto* a Compel nu este, în orice caz, susținută de vreun element de probă.

118 În această privință, susținând că reclamantul nu a demonstrat încetarea efectivă a oricărei funcții în legătură cu Compel și nici nu a prezentat probe suficiente pentru a dovedi în mod convingător că s-a pensionat în Armenia renunțând la orice activitate, Consiliul efectuează o răsturnare a sarcinii probei. În cazul în care Consiliul ar considera că reclamantul continua să desfășoare activități în cadrul Compel care justifică includerea sa în temeiul criteriului (f), acestuia îi revenea sarcina de a dovedi acest lucru și de a modifica în consecință motivul includerii numelui reclamantului.

119 Reiese din ceea ce precedă că, din moment ce motivele actelor din septembrie 2025, care au legătură cu criteriul (f), fac referire numai la vechile funcții ale reclamantului în cadrul RBA-Management, Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere atunci când a apreciat că, la data adoptării actelor menționate, reclamantul putea fi calificat drept persoană fizică ce oferă sprijin material guvernului rus. Astfel, Consiliul nu poate considera că simplul fapt că reclamantul exercita, cu un an înainte de adoptarea actelor din septembrie 2025, funcția de director general al RBA-Management ar fi suficient pentru a justifica menținerea numelui său pe listele în cauză în calitate de persoană care furnizează sprijin material guvernului rus (a se vedea prin analogie Hotărârea din 10 septembrie 2025, Pumpyanskiy/Consiliul, T-541/24, nepublicată, EU:T:2025:841, punctul 120 și jurisprudența citată).

120 Rezultă că Consiliul a săvârșit o eroare de apreciere prin menținerea numelui reclamantului pe listele în cauză în temeiul criteriului (f) în actele din martie 2025.

121 Reiese din tot ceea ce precedă că este necesar să se admită motivul unic și să se anuleze actele atacate în măsura în care îl privesc pe reclamant.

Cu privire la cererea de despăgubire

122 Reclamantul solicită angajarea răspunderii extracontractuale a Consiliului în temeiul articolului 340 TFUE ca urmare a încălcării dreptului său la apărare. Acesta arată că, în scrisoarea sa din 17 martie 2025, Consiliul s-a limitat la formule stereotipe și standardizate pentru a răspunde la cererea sa de reexaminare din 31 octombrie 2024. Refuzul Consiliului de a examina această cerere i-ar cauza un prejudiciu cert prin prelungirea duratei măsurilor restrictive cel puțin pe durata prezentei proceduri, și anume aproximativ doi ani.

123 În ceea ce privește prejudiciul, reclamantul arată că băncile din Armenia refuză să ofere prestații bancare persoanelor vizate de sancțiuni internaționale și că, din acest motiv, a fost împiedicat în planurile sale de a se stabili în Armenia și de a exercita acolo o activitate comercială în sectorul imobiliar. Ca urmare a comportamentului băncilor din Armenia, pierderile sale financiare s-ar ridica, pe de o parte, la 42 480 de euro, corespunzând imposibilității de a închiria timp de doi ani un bun imobil pe care îl deține la Erevan (Armenia), și, pe de altă parte, la 150 000 de euro, corespunzând unei scăderi a cifrei de afaceri în aceeași perioadă, din cauza imposibilității de a încheia anumite contracte și de a realiza investiții în sectorul imobiliar la Erevan.

124 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume existența unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate directe între încălcarea obligației ce revine autorului actului și prejudiciul suferit de persoanele vătămate (a se vedea Hotărârea din 10 septembrie 2019, HTTS/Consiliul, C-123/18 P, EU:C:2019:694, punctul 32 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 11 septembrie 2024, Tokareva/Consiliul, T-744/22, EU:T:2024:608, punctul 171 și jurisprudența citată).

125 În plus, condițiile pentru angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii, în sensul articolului 340 al doilea paragraf TFUE, sunt cumulative. Rezultă că, în cazul în care una dintre aceste condiții nu este îndeplinită, acțiunea trebuie respinsă în întregime, fără a fi necesară examinarea celorlalte condiții (a se vedea Hotărârea din 11 septembrie 2024, Tokareva/Consiliul, T-744/22, EU:T:2024:608, punctul 172 și jurisprudența citată).

126 În ceea ce privește condiția referitoare la existența unei legături de cauzalitate între comportamentul pretins și prejudiciul invocat, prejudiciul respectiv trebuie să decurgă în mod suficient de direct din comportamentul imputat, acesta din urmă trebuind să constituie cauza determinantă a prejudiciului, în condițiile în care nu există obligația de a repara orice consecință prejudiciabilă, chiar îndepărtată, a unei situații nelegale. Revine reclamantului sarcina de a face dovada existenței unei legături de cauzalitate între comportamentul reproșat și prejudiciul invocat (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 2018, Iran Insurance/Consiliul, T-558/15, EU:T:2018:945, punctul 121 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 1 iunie 2022, Eleveté Invest Group ș.a./Comisia și SRB, T-523/17, EU:T:2022:313, punctul 655 și jurisprudența citată).

127 În speță, pe de o parte, în ceea ce privește comportamentul reproșat, reclamantul invocă o încălcare de către Consiliu a dreptului său la apărare cu ocazia examinării cererii sale de reexaminare din 31 octombrie 2024. Pe de altă parte, în ceea ce privește prejudiciul invocat, acesta invocă imposibilitatea de a închiria un bun imobil pe care îl deține la Erevan și o scădere a cifrei de afaceri, ca urmare a comportamentului băncilor din Armenia.

128 Astfel, prin raționamentul său, reclamantul susține că o pretinsă încălcare a dreptului său la apărare în cadrul procedurii de reexaminare ar fi determinat Consiliul să mențină în mod eronat numele său pe listele în cauză, ceea ce îl obliga să introducă prezenta acțiune, prelungind astfel măsurile restrictive pe durata procedurii în fața Tribunalului, pe care o apreciază la doi ani. Reclamantul explică faptul că, în cursul celor doi ani, nu ar putea desfășura activități comerciale în Armenia ca urmare a faptului că băncile din Armenia ar refuza să îi deschidă un cont bancar.

129 Astfel, din argumentația reclamantului reiese că prejudiciul invocat ar decurge cel mult din refuzul băncilor din Armenia, presupunând că ar fi dovedit, de a-i deschide un cont bancar, iar nu în mod direct din pretinsa încălcare a dreptului său la apărare.

130 Prin urmare, trebuie să se constate că nu poate fi stabilit niciun raport direct între faptul, presupunând că este dovedit, că Consiliul nu ar fi tratat cererea de reexaminare a reclamantului și obstacolele întâmpinate de acesta din urmă în realizarea proiectelor sale în Armenia.

131 Așadar, reclamantul nu stabilește o legătură directă de cauzalitate între comportamentul ilicit pe care îl reproșează Consiliului și prejudiciul pe care pretinde că l-ar fi suferit.

132 În orice caz, chiar presupunând că reclamantul a susținut că comportamentul reproșat Consiliului rezulta din adoptarea actelor atacate, nu s-a dovedit că refuzul băncilor din Armenia de a-i oferi servicii bancare ar fi consecința directă a măsurilor restrictive care îl privesc.

133 În această privință, deși, astfel cum arată Consiliul, un astfel de comportament al băncilor din Armenia nu poate rezulta decât din propria inițiativă și din propria politică internă, nu se poate exclude ca acestea să fi decis în mod voluntar să se conformeze măsurilor restrictive adoptate de Uniunea Europeană. Totuși, o asemenea constatare este lipsită de relevanță în speță.

134 Astfel, pe de o parte, întrucât actele atacate nu sunt aplicabile în Armenia, nu rezultă de aici nicio obligație pentru băncile din Armenia. Pe de altă parte, măsurile restrictive adoptate în temeiul actelor atacate constau în măsuri de înghețare a fondurilor persoanelor ale căror nume sunt incluse în listele în cauză, iar nu în măsuri de interzicere a deschiderii de conturi bancare.

135 Rezultă că, întrucât una dintre condițiile pentru angajarea răspunderii Consiliului nu este îndeplinită, cererea de despăgubire trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

136 Potrivit articolului 134 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad, fiecare, în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

137 În speță, întrucât reclamantul și Consiliul au căzut parțial în pretenții, trebuie să se decidă că fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia (PESC) 2025/528 a Consiliului din 14 martie 2025 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/527 al Consiliului din 14 martie 2025 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, Decizia (PESC) 2025/1895 a Consiliului din 12 septembrie 2025 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2025/1894 al Consiliului din 12 septembrie 2025 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, în măsura în care numele domnului Vladimir Avetisyan a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.**

2) **Respinge în rest acțiunea.**

3) **Domnul Avetisyan și Consiliul Uniunii Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.**

De Baere Svenningsen Mac Eochaidh

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 30 septembrie 2026.

Semnături